

Strindas høgre skole 1934-1956

Av Ingvald Sivertsen

Strindas skolehistorie går fram til herredets innlemmelse i Trondheim i 1964. Skolene i Strinda ble et viktig bidrag til storkommunens samlede utdanningstilbud.

Denne artikkelen handler særlig om *Strinda kommunale middelskole* (1934-1939), *Strinda kommunale høgre almen-skole* (1939-1955), og *Strinda realskole og gymnas* (1955 til 1965). Skolen het fra 1965 *Strinda gymnas*, og fra 1978 *Strinda videregående skole*. Dette navnet fikk også den fusjonerte skolen da *Sør-Trøndelag fylkesskolestyre* i 2008 besluttet å slå sammen *Ladejarlen videregående skole*, *Strinda videregående skole* og helse- og oppvekst-fagene fra *Brundalen videregående skole*.

Teksten fokuserer på utviklingen av bygdas middelskole, realskole og gymnas fram til innvielsen av det nye skolebygget på Blussuvoll i 1956. I likhet med årbokas artikkel om rektor Hans Henie, peker dette tilbakeblikket på trekk i utviklingen av den høyere skolen i årene fra 1930 til 1956.

1930-årenes Strinda var preget av store klasseforskjeller

Trettiårene var harde for mange, også i det gamle Strinda. For eksempel viste en undersøkelse av barna ved *Åsvang skole* våren 1930 at elevene i de lavere klassene hadde tenner som var «i en trist forfatning», og en innså nok at dette viste behovet for den skoletannklinikken som nylig var blitt nedlagt. Likevel fant ikke herredstyret å kunne bruke penger på å

Strinda realskole og gymnas under bygging 22. februar 1955, innviet 16. april 1956.

Foto: Schröderarkivet - Sverresborg Trøndelag Folkemuseum.

holde tannhelsetjenesten i gang. Og da «arbeiderhustruer» i 1933 ba om at det måtte bevilges penger til bespising av skolebarn, ble også det avslått. Det sier mye om fattigfolks kår at *Strinda skolestyre* i 1934 bevilget kr 4 500 til fottøy for trengende skolebarn¹.

Ulikhetene i Norge var store, og mange hadde det vanskelig. Det var imidlertid ikke slik at det sto spesielt dårlig til med kommuneøkonomien i Strinda, som i 1934 med nærmere 20 000 innbyggere var landets tredje største landkommune. Skatteinngangen til herredet var god, fordi mange av dem som hadde arbeidet sitt i byen, bodde i Strinda. I de områdene som lå nær bygrensen, hadde det vokst fram bebyggelse av byplanmessig karakter. De samme krav til regulering, vannforsyning og kloakk som i Trondheim var blitt gjort gjeldende i hele det såkalte byggebeltet, og allerede i 1915 var de første gatene i Strinda blitt anlagt. Herredets skoler og gater var gjennomgående mer velholdte enn byens, og takket være lokale tillegg, hadde lærerne i Strinda bedre lønn enn sine kolleger i nabobygdene.

Ved inngangen til skoleåret 1930-31 var det i *Strinda folkeskole* 91 klasser med et gjennomsnittlig elevtall på 27, fordelt på 10 skolekretser. Alle barn i Norge fikk gå i første klasse på folkeskolen, men de som i løpet av dette året ble vurdert som «evneveike» eller «åndssvake», ble overført til såkalte

hjelpeskoler – tidligere kalt abnormskoler – der undervisningen mest var av praktisk art. Etter hvert forsto en at det for eksempel kunne være dysleksi, fattigdom og dårlige sosiale forhold mer enn manglende evner som var årsaken til at mange av disse barna ble plassert i særskoler.

I 1932 gjorde Strinda et første forsøk på å avhjelpe «middelskolenøden»

Mange landsungdommer søkte seg etter folkeskolen til «fortsettelseskoler» (senere kalt framhaldsskoler), til folkehøyskoler (den gangen gjerne kalt «ungdomsskoler») eller til fagskoler av ulike slag. Jentene kunne gå på husmorskoler, og mange søkte seg til kurs på såkalte arbeidsskoler². En kraftig norsk tonnasjevekst i mellomkrigstiden, og spesielt i 1930-årene, gjorde at mange unggutter dro til sjøs. Noen av dem fikk utdanning på sjømannsskoler. Andre unge hadde imidlertid ønske om videre teoretisk skolegang, og på *Katedralskolens* middelskoleavdeling kunne avgangselever fra Strindas folkeskoler konkurrere med byens barn om opptak på basis av karakterer fra folkeskolen i norsk og regning. Men høsten 1930 begynte bare 20% av de 256 avgangselevne fra folkeskolene i Strinda på middelskolen i byen: 15 fra *Strindheim*, 9 fra hver av skolene *Nidarvold* og *Byåsen*, 6 fra *Ranheim* og *Kjøpmannsgaten skole*³, 4 fra *Åsveien* og 3 fra *Åsvang*. Ingen elever fra *Solbakken*, *Lialøkken* eller *Brurok* fikk plass på middelskolen det året.

¹Se Kristofer Grendahl: «Skomikk - et nyttig og populært fag», *Strinda historielags* årbok 2003.

²Se Åsta Prøsch: «Minner fra Sør-Trøndelag fylkes arbeidsskole på Moholt 1934-50», *Strinda historielags* årbok 2011.

³*Kjøpmannsgaten skole* ble opprettet i 1923 for å avlaste de andre skolene i kommunen. Da *Berg skole* stod ferdig til bruk i 1931, falt behovet bort.

Strinda hadde lenge opplevd det som uholdbart at bygda ikke hadde noen egen middelskole. I sin nyttårstale til skolestyret i januar 1932 forkynte derfor formannen, prost Castberg, at tiden nå var inne til å arbeide for å skaffe kommunens avgangselever fra folkeskolen et eget middelskoletilbud.

En mulighet til å følge Castbergs oppfordring kom da *Strinda skolestyre* i april 1932 fikk en søknad fra cand.philol. Reidar Soløy, som da var timelærer ved *Katedral-skolen*, om leie av lokaler ved Berg skole for etablering av en to-årig privat middelskole. Bestyrer Østborg uttrykte bekymring for at slitasjonen på bygninger og inventar kunne bli for stor om lokalene skulle huse både folkeskole og middelskole, men behovet for middelskoleplasser var uomtvistelig, og det ble nedsatt en komite som fikk som

mandat å arbeide videre med behandlingen av søknaden. I mai var saken kommet så langt at skolestyret konkluderte med at «det ansees ønskelig at det blir satt i gang en privat middelskole i Strinda av hensyn til de mange barn som vanskelig kan få plass i middelskolene i byen.» Soløys søknad ble imøtekommet, og leien for lokaler og undervisningsmidler ble fastsatt til 300 kroner for første år, og kr 500 for to klasser det følgende året. Skolestyret vedtok samtidig – mot én stemme – å opprettholde en stipendtildeling på kr 3000 til kommunens middelskoleelever⁴. I juli kunngjorde imidlertid Kirke- og undervisningsdepartementet at Soløy fra 1. august var tilsatt som lærer ved *Notodden kommunale høiere almenskole*⁵. Ansvar for klassen ble derfor overlatt til cand.philol. Fredrik Gjerdrum, som allerede drev en privat middelskole i Trondheim⁶.

Kjøpmannsgaten skole leide sine lokaler i Kjøpmannsgaten 24, som *Strinda kommune* hadde kjøpt i 1917. Herredssingeniøren, kretssykekassen, fattigforstanderen, skoleinspektøren, formannskapet, skolestyret, ligningskontoret og boligbanknevnden hadde kontorene sine i denne gården, som var *Strindas kommunes* administrasjonsbygg fra 1917 til 1964. Bilde fra «... og bygda ble by. Strindas historie 1945 – 63», s. 143.

⁴Representanten som stemte imot, var en gårdbruker (Flaten) som hevdet at tildelingen ikke hadde noen hensikt, ettersom kommunens bønder uansett ikke hadde råd til å sende barna på middelskolen. Han fikk på den måten understreket at «middelskolenøden» bare rammet de mer velsituerte.

⁵Soløy ble i 1934 tilsatt som adjunkt og i 1936 som lektor ved *Kragerø kommunale høiere almenskole*. Han ble boende resten av sitt liv i Kragerø, der han i noen år også var ordfører. Han døde i 1980, 82 år gammel.

⁶Se egen tekst med presentasjon av Fredrik Gjerdrum.

Våren 1932 hadde 288 elever bestått folkeskoleeksamen ved skolene i Strinda, og ved skoleårets start samme høst fikk 55 av dem plass på middelskolen ved *Trondheim Katedralskole*, mens den private middelskolen på Berg tok opp 42 elever. Skolen skulle imidlertid på folkemunne komme til å bli kjent som «skolen der alle strøk»⁷. Den gikk dårlig også økonomisk, til tross for at skolestyret vedtok å frita den for husleien i vårhalvåret 1933. Strindas private middelskole ble derfor nedlagt etter det første året, og elevene ble overført til Gjerdrums private middelskole i Schirmers gate 5.

Også høsten 1933 ble det imidlertid – etter forslag fra ordfører L.B. Sivertsen⁸ – vedtatt å sette i gang «en 1ste middelskoleklasse for elever fra Strinda» med lokaler på *Berg skole*. Klassen skulle administreres av vertsskolens ledelse, skolepenger ble fastsatt til kr 200 per år, og så godt som all undervisning skulle gis av *Berg skoles* lærere. I et herredsstyremøte 28. august hadde dessuten skoleinspektør H.N. Osnes fått formannskapets enstemmige tilslutning til et forslag om at en måtte «treffe de forføyninger som måtte bli nødvendige for å opprette en kommunal middelskole i Strinda fra høsten 1934.

Berg skole på 1930-tallet. Skolen ble åpnet i 1931. Postkort utlånt av Jon Kvistedal.

⁷Av 31 elever som gikk opp til eksamen, strøk 28.

⁸Se ramme med presentasjon av L.B. Sivertsen.

En skolekonflikt mellom Trondheim og Strinda toppet seg i 1933

I Trondheim aksepterte en nok at utenbys elever hadde rett til plasser ved byens statlige skole, men med en viss rett hevdet mange av byens foreldre at Strinda-elever tok opp skoleplasser på *Trondheim katedralskole* som flinkere elever fra byskolene ellers kunne fått. Byfolk så at det ikke ble konkurrert på like vilkår, fordi karakterene fra by og land egentlig ikke var sammenlignbare. Landsfolkeskolene fikk bare statstilskudd til 18 ukers undervisning i året, og timetallet var så lavt at det knapt kunne brukes undervisningstid til leksehøring. Mens *Trondheim kommune* i 1932 betalte 160 kroner årlig per elevplass i folkeskolen, brukte man i Strinda 100 kroner mindre på hver elev. Og utgiftene til fritt skolemateriell lå på 4 kroner årlig i Strinda, mens beløpet i de fleste andre kommuner av tilsvarende størrelse var omtrent det dobbelte.

Våren 1933 ble det ført forhandlinger mellom borgermesteren i Trondheim, *Katedralskolens* rektor og skoleinspektørene i Trondheim og Strinda. Tema var et krav fra skolestyret i Trondheim om en felles opptaksprøve for alle elever som meldte seg til byens offentlige middelskoler. Ettersom *Trondheim Katedralskole* tilhørte staten, var det ikke selvsagt at skolestyret i Strinda måtte gå med på verken at det skulle etableres en slik felles opptaksprøve, eller at alle elever måtte ta prøven på *Katedralskolen*. Til slutt ga likevel *Strinda skolestyre* etter

for begge kravene, «selv om man anså ordningen for urettferdig». Alle som søkte middelskoleplass i byen, måtte dermed våren 1933 gå opp til opptaksprøver i norsk og regning ved *Trondheim Katedralskole*.

Resultatet av disse felles opptaksprøvene ble omtrent så ille som en i Strinda hadde fryktet. På første side kunne *Adresseavisen* 24. juni 1933 slå fast at mens det i 1932 var blitt tatt opp 55 elever fra Strinda på *Katedralskolen*, så det ut til at bare 23 skulle få plass høsten 1933⁹. En matematisk lik fordeling etter elevtallet av de 260 plassene ved middelskolene i Trondheim ville betydd at 189 av de 820 elevene fra avgangsklassene i byen og 71 av de 310 elevene fra avgangsklassene i Strinda skulle fått plass. Resultatene fra opptaksprøvene så ut til å ha gitt barna fra Trondheim én klasse mer enn året før inn på middelskolen, og *Adresseavisen* bemerker nokså lakonisk at «det har jo ganske stor betydning».

Bestyrer Østborg ved *Berg skole* framholdt i en avisartikkel at så lenge man i dagens situasjon hadde felles opptaksprøve for de to kommunene, var Strindaelevene med sin vesentlig dårligere skolebakgrunn dømt til å tape. Etter hans mening var kravet om at elever fra Strinda måtte ta opptaksprøven på *Katedralskolen* en bevisst taktikk fra byens side, og «hensikten med hele ståheien var å stenge flest mulig av Strindabarna ute fra middelskolene i byen.» Temperaturen var høy, for i Strinda opplevdes situasjonen som prekær.

⁹Det endelige tallet ble 31.

I 1934 ble *Strinda kommunale middelskole* etablert som en god løsning

L.B. Sivertsen var lektor ved *Trondhjems kommunale middelskole*, og ordfører i Strinda i årene 1932-34. Han framholdt at en offentlig middelskole ville bli billigere enn en privat, og erklærte dessuten at Gjerdrum, som hadde erklært seg villig,

ikke var rett mann til å lede en middelskole for Strinda. Noe av forklaringen på ordførerens holdning kan ha vært de dårlige resultatene for Gjerdrums middelskole på Berg, og at Gjerdrum i oktober 1932 i manges øyne hadde blamert seg med en tale på et møte i Unge Høire, der tema var «de moralsk og intellektuelt mindreværdige

Bilde fra Adresseavisen
10. august 1933.

Fredrik Gjerdrum – en engasjert og avholdt skolemann:

Fredrik Julius Gjerdrum (1901-1954) ble cand.philol. i 1928. Som student hadde han lengre opphold i Portugal (1921-22), Tyskland (1923), England (1924) og Frankrike (1926-27). Han ble ansatt ved *Trondheim Katedralskole* i 1931, og drev i årene 1932-35 sin egen middelskole i Schirmers gate 5. Han gikk inn i en stilling som adjunkt ved *Strinda kommunale høiere almenskole* 1.8.1935. Gjerdrum var meget teaterinteressert, og engasjerte seg i 1936 sammen med blant andre Hauk Aabel og teatersjef Gleditsch i *Studentersamfundets* debatt om opprettelse av fast teater i Trondheim. Gjerdrum oversatte mellom 60 og 70 bøker og skuespill til norsk, og sto i 1931 som utgiver av *Nasjonalforlagets* 4 – binds utgave av Holbergs komedier og epistler.

I ordskiftet om «eldre og nyere undervisningsmåter» framsto Gjerdrum i 1934-36 med sterke synspunkter blant annet på «sadistiske lærere, politikk og seksualundervisning». Han fikk støtte av daværende dosent ved NTH, Ralph Tambs Lyche, som mente folkeskolen fremdeles var svært autoritær, og at det ble drevet «en formelig angstterror like overfor elever».

En konflikt mellom lektorene Sivertsen og Gjerdrum toppet seg da Sivertsen i 1933 som ordfører erklærte at Gjerdrum var uegnet til å lede en middelskole for Strinda. Gjerdrum oppfordret forjeves Sivertsen til å begrunne denne uttalelsen. Etter to år i Strinda ble Gjerdrum i 1937 tilsatt ved *Drammen realskole*, og Alf Munch Bjelke Holtermann overtok den posten som dermed ble ledig ved *Strinda kommunale høiere almenskole*.

Mens Sivertsen i flere år var en av byens største skatteyttere, fikk Gjerdrum både i 1934 og 1935 varsel om tvangsauksjon og utpanting av innbo grunnet manglende innbetaling av byskatt.

Fredrik Gjerdrum ble arrestert og sendt til Kirkenes i 1942. Da han kom tilbake, gikk han inn i motstandsbevegelsen og var aktiv der fram til han våren 1945 måtte flykte fra landet. I 1946 ble han ansatt ved *Foss skole*, hvor han siden hadde sitt virke.

I *Aftenpostens* nekrolog ble Gjerdrum betegnet som «et fint og uendelig følsomt menneske», og «en lærer som alle var glad i.»

barns stilling i skolen». Adresseavisen dekket møtet grundig i sin reportasje, med sitater fra foredraget som overskrift: «Folkeskolens 6. og 7. klasse oplærer i dovenskap! – og lærerne i de høiere skoler er de trette hjerners menn!» I en underoverskrift markerte Adresseavisen sin holdning: Journalisten fant foredraget «lovlig tynt», og karakteriserte taleren som «en ung pedagog som ikke sparer på konfekten» – men som «ble satt kraftig på plass av skoleinspektøren.»

Det historiske vedtaket om opprettelse av en kommunal middelskole ble gjort 27. april

1934 av *Strinda kommunestyre*, og lektor L.B. Sivertsen blir derfor regnet som skolens «far». Det ble inngått en ti-årig kontrakt med *Trondhjems borgerlige realskole*¹⁰ om leie av lokaler, og det ble fattet beslutning om at *Realskolens* inspektør¹¹ i tillegg til å bestyre *Trondhjems borgerlige realskole* også skulle ha det administrative ansvaret for *Strinda kommunale middelskole*. Dermed starter *Strinda kommunale middelskole* sin tilværelse i den såkalte *Dessengårdens* lokaler, i *Vår Frue Strete* 1, og en interkommunal høyere skole var etablert i sentrum av Trondheim.

Dessengården i 1950-årene. Se pil. Bygningen ble reist i 1835 og har sitt navn etter oberstløytnant Johan Severin Dessen som eide gården fra 1847 til 1867. Da kjøpte Trondhjems Tekniske Læreranstalt (TTL) eiendommen og startet sin undervisning i bygningen i 1870. Trondhjems borgerlige realskole overtok Dessengården i 1898 da TTL flyttet inn i sin nye bygning i Munkegaten 1 (nå Rådhuset). Postkort utlånt av Knut L. Vik.

¹⁰*Trondhjems borgerlige realskole* ble til daglig omtalt som *Realskolen*. Når betegnelsen brukes med stor bokstav i denne artikkelen, refererer den til *Trondhjems borgerlige realskole*.

¹¹Se egen artikkel om rektor og inspektør Hans Henie i denne årboka.

Høsten 1934 ønsket 129 avgangselever fra *Strinda Folkeskole* seg over i middelskolen, og 70 av dem ble tatt opp på to førsteklasser ved *Strinda kommunale middelskole*; en jenteklasse og en gutteklasse. Andreklassen bestod av elever som hadde tatt det første året på *Berg skole*. Av de resterende 59 avgangselevne som hadde søkt våren 1934, fikk 35 plass på *Katedralskolen*, mot 31 året før. Søkerne fra Strinda til *Katedralskolen* var tydeligvis den faglig sett sterkeste delen av årskullet i herredet, for 76 % av dem fikk plass etter å ha konkurrert med elevene fra byen. Vi må tro dette var et gledens år for ordfører, herredstyre og skolestyre i Strinda. Skoleregnskapet for 1933-34 hadde gitt overskudd, og kommunen delte etter behovsprøving ut 48 stipendier til sine elever ved middelskolene; 16 gikk til strindingene ved *Katedralskolen* og 32 til elever ved *Strinda kommunale middelskole*.

Skolen ble raskt meddelt eksamensrett, men måtte klare seg uten tilskudd fra staten det første året. En kunne slå fast at dersom det nødvendige beløp ble bevilget, ville det ikke lenger være noen middelskolenød i Strinda. Også for skoleåret 1934-35 kom skoleregnskapet i Strinda ut med overskudd, og skolestyrets formann, kjøpmann Opheim, gratulerte nok en gang skoleinspektør Osnes med den måten han hadde styrt skolens finanser.

I 1935 var situasjonen både i Strinda og Trondheim radikalt forbedret sammenlignet med tilstanden fem år tidligere. Bare 25 søkere til middelskolene sto uten plass ved skoleårets begynnelse. Ved *Katedralskolen*

hadde man 4 førsteklasser med 35 elever i hver, og like mange elever begynte på *Trondhjems kommunale middelskole*. På *Strinda kommunale middelskole* ble det nå tatt opp to klasser med 35 elever i hver, og på *Trondhjems borgerlige realskole* en gutteklasse med 35 elever og en jenteklasse med 25. Flere kjente lærere ble tilsatt ved *Strinda kommunale middelskole* på denne tiden, blant annet de i ettertid så legendariske lektorene Signe Caspara Fransrud og Tor Johnsen¹². Skolens rektor de siste krigsårene, Alf Munch Bjelke Holtermann, ble i 1935 tilsatt i en lektorstilling for filolog.

Bestemmelser om engelsk i folkeskolen skapte utfordringer fra 1935

Lov om høiere almenskoler av 1935 åpnet for gymnas og realskoler med forskjellig varighet, og kom ikke med noe pålegg om at alle folkeskoler skulle gi engelskundervisning. Den bestemte imidlertid at det skulle kreves engelsk i folkeskolen i kommuner som ville ha 3-årige realskoler og 5-årige gymnas. I Trondheim slo skolestyret høsten 1936 fast at byen «selvsagt» måtte få 5-årige gymnas og 3-årige realskoler, bygget på folkeskole med undervisning i engelsk. Denne undervisningen skulle starte høsten 1937, for da ville kommunens 2-årige kurs i engelsk for lærere være fullført. Engelskundervisningen skulle forbeholdes flinke elever, som dermed fikk tilbud om et noe høyere ukentlig timetall med undervisning enn sine klassekamerater. Også i Strinda satte en i 1935 igang lærerkurser i engelsk for å møte mangelen på kvalifiserte engelsklærere. Våren 1937 diskuterte *Strinda skolestyre* reglene som skulle gjelde for

¹²Se H. G. Jürgens' artikkel om «*da Strinda høre* flyttet fra sentrum til Snaustrinda» i årboka for 2010.

Lektor L. B. Sivertsen
Ordf. 1932–1934

Bilde fra WikiStrinda

L.B. Sivertsen – Strinda høgre skoles «far»

Laurits Berg Sivertsen (1874-1944) ble født i Dverberg på Andøya i Nordland, der han i årene 1894 til 1897 var lærer i folkeskolen. Fra 1899 til 1901 underviste han ved *Langesunds middelskole* i Telemark, før han ble ansatt ved *Trondhjems folkeskole*, der han underviste fram til 1913. I denne perioden hadde han to studieopphold ved *London universitet* (1900 og 1906-07), og i 1906 et opphold ved universitetet i Greifswald i Mecklenburg-Vorpommern.

I 1914 blir «student med lærerprøve L.B. Sivertsen» konstituert som overlærer ved *Trondhjems kommunale middelskole*, og i 1916 ble han fast ansatt i stillingen. Etter en tid gikk han inn i en lektorstilling ved skolen. Han deltok med stor iver i byens kommunale liv, og ble i 1922 valgt inn som varamann for Høire i bystyret. Sivertsen var i flere perioder medlem av *Strinda herredstyre* og formannskap, og i 1932-34 var han ordfører i Strinda, valgt inn på de borgerlige partienes fellesliste (Høire og frisinnede) i Lade sogn.

Sivertsen var i en årrekke formann i *Strinden Sparebanks* forstanderskap, og hadde som en av byens mest velstående borgere tillitsverv i mange foreninger og legater. Som ordfører i Strinda understreket han hvor viktig det var at herredet var «solvent og selvstyrt», og at det for ham var et mål å bidra til at man aldri strekker seg lenger enn skinnfellen rekker.» Hans kone Charlotte, født Bernhoft (1870-1955), kom fra en velstående familie, og deltok aktivt i byens kristelige foreningsliv.

Sivertsen huskes i dag som *Strinda høgre skoles «far»*, og framstår som en dyktig, konservativ og kanskje litt reservert person, som må ha sørget for at hans for- og mellomnavn aldri ble nevnt i mediene. Hans stil og holdninger synes å ha vært svært forskjellig fra for eksempel hans kollega Fredrik Gjerdrum.

I *Dagpostens* nekrolog over Lauritz Berg Sivertsen heter det at «han var aktet og avholdt av alle som samarbeidet med ham, og en meget dyktig pedagog.»

hvilke barn som kunne få anledning til å få undervisning i engelsk. Formannen mente adgangen til slik undervisning måtte være «nokså rommelig», men understreket likevel at det etter hans mening var «betenkelig å la elever som man mener kan bli sinker, få være med.»

Det offentlige ordskiftet om engelskfaget i folkeskolen var omfattende, og noen av synspunktene virker vel i dag litt merkelige.

På et møte for lærerlagene i Stjørdalsbygdene i mai 1938 erklærte for eksempel statsarkivar Anders Todal i et foredrag om «de viktigste endringene i skoleverket» at engelsk i folkeskolen var «forkastelig», både fordi faget var nærmest verdiløst for folk flest, og fordi folkeskolen hadde fag nok fra før. *Katedralskolens* nylig tilsatte rektor, Asbjørn Øverås, var også av den oppfatning at det prinsipielt sett ikke burde undervises i fremmede språk

i landsfolkeskolen. Selv om det etter hans mening «utover bygdene» verken var grunn til å innføre engelsk som fag i folkeskolen eller opprette store sentralskoler som kunne gi engelskundervisning, mente han at det for Strinda likevel «kunne høve å innføre byordningen med engelsk i folkeskolen».

På et lektorlagsmøte i Trondheim i august 1939 om «andre skoleformers innvirkning på de høgre skoler, alt sett som ledd i enhetsskolens system»¹³, uttalte ekspedisjonssjef Einar Boyesen at «dette med engelsken i folkeskolen er en så radikal nyordning at en ikke godt kan gjøre seg opp noen mening om reformens fordeler.» Han mente det måtte «gåes frem med forsiktighet», og ba den høyere skoles lærere i den første tiden «å stille seg forstående og overbærende om det nye maskineri ikke virker helt tilfredsstillende». Han foreslo at det kunne etableres samleklasser i kommunene for folkeskoleelever som ønsket engelskundervisning, og oppfordret til å sørge for ekstraundervisning i engelsk i den høyere skole for elever som ikke hadde hatt faget tidligere.

For øvrig økte Trondheimsregionens opptakskapasitet på videregående nivå etter at byens formannskap høsten 1938 hadde vedtatt et forslag fra borgermesteren om å rette en henvendelse til den private *Berntsen og Føyens middelskole* om å opprette en 3-årig middelskole i leide lokaler ved *Trondheim Katedralskole*¹⁴.

Optimisme og faglig utvikling preget den norske skolen de siste årene før krigen.

Optimismen var knyttet til økonomisk vekst og til utviklingen av enhetsskolen i overensstemmelse med loven om høyere allmennskoler av 1935 og folkeskolelovene av 1936. Lærerlønningene i Strinda ble økt både i 1936 og 1939, og den siste økningen reduserte vesentlig forskjellen mellom Trondheim og Strinda. Lønnsnivået for lærerne i herredet etter justeringen i 1939 kom til å ligge bare ca. 7 % under bykommunens.

I 1936 gikk det første kullet med avgangselever ved *Strinda kommunale middelskole* opp til avsluttende prøver etter et 3-årig løp, og gledelig nok besto samtlige sin eksamen; 6 jenter og 20 gutter. Året etter gikk hele 51 elever fra skolen opp til middelskoleeksamen, men da med relativt høy strykprosent: 6 elever – 3 jenter og 3 gutter – besto ikke eksamen. Til sammenligning besto hele kullet på 56 elever ved *Realskolen* sin eksamen. Av *Trondhjem kommunale middelskoles* 125 elever klarte 120 eksamen, mens 108 av de 116 elevene på *Katedralskolen* besto.

I 1937 møtte 190 elever opp til skolestart ved *Strinda kommunale middelskole*, derav 64 elever i første trinn, fordelt på to skoleklasser. For skoleåret 1939-40 la budsjettforslaget til rette for opptak av tre førsteklasse, tre andreklasser og to tredjeklasser, samtidig som en sikret seg nok rom til i alt 9 klasser i *Realskolens* lokaler. Dette ga behov for

¹³Betegnelsen «enhetsskole» brukes om det skolesystemet som ble etablert ved loven av 1936: et integrert løp av 7-årig folkeskole, mellomtrinn og gymnas.

¹⁴I skoleåret 1937-38 hadde *Berntsen og Føyens middelskole* hatt 64 elever, 38 gutter og 26 jenter. Gjerdrums private middelskole gikk inn da Gjerdrum flyttet fra byen. I 1932-33 hadde den ca. 160 elever, med både to-årig og tre-årig linje.

to nye lærere i full post, og rektor Henies forslag om å ansette lektorer i stillingene ble enstemmig vedtatt. Også bevilgningene til stipendier ble økt, slik at 46 % av elevene nå kunne starte skoleåret med friplass. Fremdeles var Strinda likevel dårligere stilt enn Trondheim når det gjaldt tildeling av friplasser, slik at en i landkommunen fortsatt så seg nødt til å nekte friplass også til elever fra hjem «med meget beskjedne inntekter». I 1939 gikk 47 elever opp til eksamen på *Strinda kommunale middelskole*, derav 5 med «innskrenket fagkrets». Ingen strøk, og tre fikk hovedkarakteren S.tf.

Loven om høyere allmennskoler fra 1935 hadde etablert enhetsskolen ved å slå fast at hovedstrukturen i allmennutdanningen skulle bestå av sjuårig folkeskole, treårig realskole og femårig gymnas, der realskolens to første trinn kunne inngå. *Strinda kommunale middelskole* ble fra skoleårets begynnelse høsten 1939 realskole etter denne nye ordningen.

Trondhjems kommunale middelskole var blitt omdøpt til *Trondheim kommunale høiere almenskole*, så før sommerferien satte inn det siste fredsåret, fant *Strinda skolestyre* derfor at tiden var inne til en debatt om nytt navn også for bygdas middelskole. Lærer Emil Herje argumenterte for det godt dekkende navnet «Strinda kommunale realskole og gymnas», mens rektor Henie i utgangspunktet foreslo *Strinda kommunale høgre almenskole*. Henie viste til at departementet hadde anbefalt å bruke formen

«høgre» framfor «høiere». Siden navnet var i lengste laget, foreslo han at skolen måtte få tillatelse til også å bruke kortformen *Strinda høgre skole*, for eksempel på stempler. Forslaget skulle vise seg å ha framtiden for seg. I første omgang ble det imidlertid vedtatt å sende navnesaken til en komité for uttalelse.

Strinda fikk sitt eget gymnas i 1941, til tross for krig og okkupasjon

Examen artium ble i mai 1940 erstattet av standpunkt karakterer, og skoleåret 1939/40 ble for de fleste elevers vedkommende i realiteten avsluttet 9. april. Tyske tropper var etter invasjonen blitt innkvartert på mange av skolene i byen¹⁵, og en visste ikke når lokalene kunne bli frigitt. I august 1940 var det derfor uklart både når skoleåret for 6000 elever i Trondheim og Strinda kunne starte, og hvor undervisningen skulle foregå. Helst ville en begynne undervisningen tidligere enn vanlig, tatt i betraktning den tidlige sommeravslutningen og vanskene forbundet med å gjennomføre ettermiddags- og kveldsundervisning i en mørklagt by. For *Realskolen* og leietakeren *Strinda kommunale høgre almenskole* ble løsningen å legge undervisningen til *Berg* og *Strindheim skoler*¹⁶ fram til lokalene i sentrum igjen kunne tas i bruk i februar 1941. I oktober ble det bestemt at skoletimene ved *Berg*, *Åsveien* og *Strindheim* skulle forkortes med 5 minutter, og at friminuttet mellom første og andre time skulle sløyfes. Gevinsten var at skoledagen kunne avsluttes tidligere under mørkleggingen om ettermiddagen.

¹⁵Se artikkelen om rektor Hans Henie i denne årboka.

¹⁶10. januar 1941 ble en Strinda-elev drept og sju andre elever skadet i en granateksplosjon ved *Berg skole* under et alliert luftangrep. Se artikkelen «Smellet på *Berg skole*» i *Strinda videregående skoles jubileumsbok* av 1983.

Gjennomføringen av de nye skolelovene stoppet ikke helt opp under krigen. En komite hadde arbeidet med spørsmålet om eget gymnas, og rektor Henie kunne i desember 1940 opplyse at alt nå lå til rette for at Strinda kunne komme i gang med en reallinje ved neste skoleårs begynnelse. Det betydde at de elevene fra realskolens andre klassetrinn som ville, kunne ta sitt tredje år i den høyere skolen som første trinn i det nye gymnaset. Når det gjaldt spørsmålet om statsstøtte, ga rektoren uttrykk for sin tillit til at departementet ville vise seg forståelsesfullt og velvillig. Strinda hadde nå en befolkning på ca 22 000, og dette var gode nyheter, ikke minst for de yngre familiene i byggebeltet. Fra høsten 1942 kom også en engelsklinje på plass.

Den vanskelige situasjonen som okkupasjonen hadde skapt, satte i første omgang heller ingen stopper for strindingenes opp-tatthet av ulikhetene mellom byen og bygda. På et møte i *Strinda Herredstyre* uttalte Emil Herje i oktober 1940 blant annet at «middelskolen i Strinda er ikke tjent med at de beste elevene søker til *Katedralskolen*, fordi de elever som søker til *Katedralskolen*, har større fordeler enn de som søker *Strinda kommunale høiere almenskole*, bl.a. billigere bøker, et forhold som er utålelig. For-delene bidrar til at de beste elever søker *Katedralskolen*, og søkningen blir ikke mindre når stipendiene blir flere.»

Det kan se ut til at de vanskelige tidene etter hvert førte til økt samarbeid mellom Strinda og Trondheim. I mai 1942 ble de to kommunene enige om «et gjen-sidighetsprinsipp for tilståelse av friplasser ved Trondheim og Strindas kommunale

skoler». Det betydde ens regler for tildeling av friplasser, og rektor ved *Trondheim Katedralskole* og bestyrer ved *Strinda høgre skole* ble bedt om å utarbeide nærmere regler for ordningen.

Det nazifiserte *Kirke- og undervisnings-departementet* maktet ikke å forme innhold og struktur i det norske skoleverket slik det ønsket, men i mars 1941 sendte KUD ut en meddelelse om at tysk nå skulle erstatte engelsk i den norske folkeskolens fremmedspråkundervisning. Ved skoleårets start samme høst måtte skoleinspektør Aasgård derfor meddele at byens folkeskoler nå ville slutte å gi undervisning i engelsk, bortsett fra at årets avgangselever skulle få fortsette med faget. Det var imidlertid uklart hvem som skulle undervise i tysk, for folkeskolens lærere hadde stort sett ikke den nødvendige kompetansen. Skole-inspektøren regnet derfor med at det ville bli innkalt filologer for å ta seg av faget. Blant dem som gjorde en innsats, var lektor Alf Munch Bjelke Holtermann, som i juni 1942 ble konstituert som rektor ved *Strinda høgre skole* etter Hans Henie. Holtermann ledet blant annet kurser i tysk for folkeskolelærere som ble innkalt for å lære «die Sprache der Zukunft».

Når det gjaldt utviklingen av den høyere skolen, var de nazistiske myndighetenes verdigrunnlag klart. I juli 1942 kunngjorde KUD at mens demokratiet hadde ført til en prioritering av den «svake, perverse og sykelige» delen av elevmassen på bekostning av de «sunne og livsfriske», skulle det nasjonalsosialistiske gymnaset i framtida prioritere «begavet ungdom».

I likhet med landets øvrige befolkning ble skolenes elever og ansatte under okkupasjonen utsatt for store påkjenninger. Mange ble stilt overfor vanskelige valg, og de holdningene som ble formidlet av pressen i årene før krigen, må ha gitt viktige premisser for disse valgene. Tre måneder etter andre verdenskrigs utbrudd og fram til mars 1940 hadde den finske vinterkrigen bidratt til en utbredt frykt for bolsjevismen, og denne frykten var ikke minst stor blant norske militære. Holdningen i nyhetsmedier som *Aftenposten*, *Dagsposten* og *Adresseavisen* var i årene like før krigen preget av en positiv holdning til nazismen¹⁷. De store avisene viste det en i beste fall kan karakterisere som sterk vilje til nøytralitet både i synet på Hitler-Tysklands ekspansjon og nazismens forfølgelse av jødene i de landene Tyskland etter hvert fikk kontroll over. Lærere og prester dannet imidlertid under krigen en samlet front mot okkupantene, og nazistenes propaganda fikk aldri gjennomslag blant norsk ungdom¹⁸. Samtidig vet vi at over 15 000 norske menn og kvinner prøvde å verve seg til militærtjeneste på tysk side under krigen, og i sin tale til nasjonen ved årsskiftet 1945/46 slo statsminister Einar Gerhardsen fast at 60 000 nordmenn – altså medlemmene av partiet *Nasjonal Samling* – hadde gjort seg skyldige i landssvik.

Etter frigjøringen ble lektor Reidar Jørgensen konstituert som rektor ved *Trondhjems borgerlige realskole*. Samtidig konsti-

tuerte departementet lektor Finn Børseth som rektor ved *Strinda kommunale høgre almenskole* etter Alf Munch Bjelke Holtermann, som måtte gå av i mai 1945. Finn Børseth fungerte som rektor inntil lektor Torjus Berge overtok i november 1946.

De første etterkrigsårene var preget av gjenoppbygging og ny framtidstro

Med Reidar Jørgensen og Finn Børseth som rektorer framsto *Realskolen* og *Strinda kommunale høgre almenskole* som selvstendige institusjoner med hver sin sjef. Like etter frigjøringen hadde imidlertid rektor Hattrem ved *Trondheim kommunale høgre almenskole* fremmet et forslag om at hans skole skulle slås sammen med *Realskolen*. Høsten 1946 var saken kommet så langt at de to partene var blitt enige om å gjennomføre fusjonen, helst allerede i 1949. Men før sammenslåingen kunne gjennomføres, måtte *Realskolens* bygninger ominnredes og utvides, og det måtte finnes en løsning for leietakeren, *Strinda kommunale høgre almenskole*. Det siste var ingen enkel oppgave, og en skjønne nok allerede da at leieforholdet måtte forlenges. I første omgang (i januar 1946) hadde *Strinda formannskap* innstilt overfor herredstyret på at Strinda skulle ta sin del av de utgiftene *Realskolen* hadde hatt i 1943 ved ominnredningen av Dessengården, blant annet for å møte Strindas behov. Noen uker senere, i månedsskiftet februar/mars 1946,

¹⁷Da andre verdenskrig brøt ut, var *Dagsposten* Trondheims ledende avis. Mens *Adresseavisen* fikk ny redaktør innsatt av okkupasjonsmakten, la *Dagsposten* frivillig om til en tyskvennlig linje, og framsto de to siste månedene av 1940 med undertittelen «Organ for *Nasjonal Samling*». Avisen hadde et opplag på vel 18 000 da den kom med sin siste utgave 8. mai 1945.

¹⁸Både Kristofer Grendahl og Otto Lyng var skoleelever under krigen, den første som gymnasiast og den andre som elev i realskolen. Se litteraturlista.

nedsatte formannskapet en tomtekomite som skulle utrede spørsmålet om nybygg for *Strinda kommunale høgre almenskole*.

Alt i mars 1946 mente tomtekomiteen å ha funnet den ideelle plasseringen for *Strinda høgre skole*. Valget hadde stått mellom en tomt nær *Dalen blindeskole* eller et areal ved *Blussuvoll Østre*, og komiteen fant at det siste alternativet «ubetinget burde velges som det i enhver henseende beste». Komiteen antydet at en tomt på 10 mål ville være passende. Skolestyret ga sin tilslutning til valget av tomt på *Blussuvoll*, og fra nå av ble byggesaken høyt prioritert av *Strinda kommune*. Ordfører Almaas ledet en plankomite, og arkitekt Tønseth reiste sammen med varaordfører og rektor til Oslo, Sverige og Danmark for å studere skolebygg.

I februar 1947 uttalte rektor Berge (altfor) optimistisk til *Adresseavisen* at skolen håpet å ha sin egen bygning på *Blussuvoll* innen 1949. Rektor understreket at skolen med sine rundt 500 elever fordelt på 16 klasser hadde «langt fra tilfredsstillende lokaler» i den gamle *Dessengården*¹⁹ og i *Realskolens* murbygning. I tillegg kom jo at leiekontrakten med *Realskolen* ville gå ut 1.8.1949, og at *Trondhjems borgerlige realskole* og *Trondheim kommunale høgre almenskole* skulle fusjoneres og installeres i bygningene. I sitt forslag til budsjett for 1947/48 foreslo formannskapet i Strinda å sette av 15 000 kroner til utgifter i forbindelse med planleggingen av den nye skolen, og i juli 1947 kunne *Adresseavisen* melde at et «stort og moderne anlegg» var under forberedelse.

Høsten 1949 vedtok skolestyret byggeplanene både for *Strinda kommunale høgre almenskole* og for *Strindheim skole*. På denne tiden var *Åsveien skole* under oppførelse, og til sammen ville disse tre nybyggene bety en radikal forbedring av skoleforholdene i kommunen. Når det gjaldt *Strinda kommunale høgre almenskole*, slo *Undervisningsrådet* fast at «lokalforholdene er så elendige at den nye skole er berettiget til en meget høy prioritet». Rektor Berge kunne fortelle at det ble planlagt «et bygg i tre etasjer utstyrt med alle mulige spesialrom og ellers innredet etter de siste prinsipper på skolebyggingens område». Bygget var da kalkulert til 3,4 millioner kroner.

Høsten 1951 ble *Åsveien skole* innviet, og i Trondheim godkjente bygningsrådet planene for en ny fire-etasjers fløy ved *Realskolen*. Men først når *Realskolen* slapp å ha *Strinda kommunale høgre almenskole* som leietaker, kunne *Trondheim kommunale høgre almenskole* få plass i *Realskolens* lokaler. I januar 1952 opplyste derfor *Strinda skolestyres* formann at søknaden om byggetillatelse for Strinda på *Blussuvoll* ville bli knyttet til byggeplanene ved *Trondhjems borgerlige realskole*.

De første fredsårene var preget av gode konjunkturer, og det private forbruket hadde i 1946 vært dobbelt så stort som i 1944. I sin nyttårstale ved inngangen til 1947 hadde statsminister Einar Gerhardsen likevel avsluttet med å slå fast at Norge «bare var ved begynnelsen av det omfattende gjenreisnings- og nyreisningsarbeidet», og

¹⁹Se H. G. Jürgens om «da Strinda høgre flyttet fra sentrum til Snaustrinda», Strinda historielags årbok 2010.

at byrdene ville bli tunge. Det var særlig når det gjaldt byggevirksomheten en foreløpig var kommet til kort. Dette skyldtes særlig materialknapphet. Overalt hersket en prekær mangel på murstein, sement og trematerialer, og dette var en situasjon som skulle komme til å vare i flere år framover. I desember 1952 diskuterte skolestyret en uttalelse fra *Strinda lærerlag*, som framholdt at Strinda, nå som landets femte største landkommune, snarest måtte få en byskoleordning. Det var ikke til å levd med at herredets elever skulle ha 40 % mindre lesetid enn elevene i byen.

Først i mai 1953 kunngjorde departementet sitt vedtak om materialtildeling til *Strinda kommunale høgre almenkskole*, mens verken *Trondhjems borgerlige realskole* eller *Trondheim framhaldsskole*, som hadde stått som henholdsvis nr. 3 og 5 på fylkets prioriteringsliste, denne gangen kom med i fordelingen. Tanken var nå at skolen skulle bygges etter det såkalte fagromsystemet, slik at hvert fag skulle få sitt eget rom, og at klassene skulle bytte rom etter hvilket fag de hadde undervisning i. Det skulle bygges spesialrom for fysikk, kjemi, biologi, tegning, håndarbeid, sløyd og sang, foruten to gymnastikksaler. En håpet at skolen skulle kunne stå klar i løpet av et par år. Byggetillatelsen for *Strinda kommunale høgre almenkskole* var imidlertid enda ikke gått igjennom, selv om prosjektet nå sto på første plass i fylkets prioriteringsliste.

I 1955 reiste det nye skolebygget seg på Blussuvoll

I mai 1954 var byggingen kommet godt i

gang. Råbygget så ut til å kunne bli ferdig alt i oktober i stedet for rundt nyttår, slik planen opprinnelig hadde vært. De mest optimistiske snakket om mulig skolestart til høsten 1955. Andre var mer opptatt av at i forhold til behovet for skoleplasser ville den nye skolen nærmest være sprengt fra begynnelsen av. De viste til at den ikke ville kunne ta imot stort flere elever enn *Strinda kommunale høgre almenkskole* alt hadde, og at beregninger viste at antallet avgangselever fra folkeskolene i 1960 ville være dobbelt så stort som i 1954. Men først og fremst var *Adresseavisen* 14. mai 1954 begeistret i sin omtale av en «stor og ruvende bygning» med en «meget dominerende beliggenhet på høyden like sørvest for radiomastene på Tyholt».

Ved nyttår 1954/55 forteller rektor Berge til avisene hvordan «fagromsprinsippet» skulle gjennomføres. Hvert fagrom skulle utstyres med det nødvendige antall klassesett, og elevene skulle få sine egne lærebøker til bruk i lekselesningen hjemme: «Det eneste de behøver å bære på, er kladdebok og en notisbok!» For øvrig var det ført opp kr 15 000 til kunstnerisk utsmykning²⁰, og til sangundervisningen var det ifølge *Adresseavisen* 16.12. 1956 «blant annet meningen å kjøpe et piano og en platespiller med magnetofon.»

Høsten 1953 hadde *Strinda kommunestyre* funnet at tiden igjen var inne for en diskusjon om nytt navn for *Strinda kommunale høgre almenkskole*. Mens skolestyrets flertall hadde gått inn for *Strinda høgre skole*, samlet

²⁰I *Dessengården* hadde verken lærerværelset eller klasserommene hatt noen kunstnerisk utsmykning, bortsett fra at lektor Olav Flønes kopierte Picassos berømte *Guernica*-bilde i stort format og festet det på veggene i lærerværelset. Ifølge lektor Tor Johnsen var dette et uttrykk både for protest og for håp.

formannskapetets flertall seg om *Strinda realskole og gymnas*, altså Emil Herjes forslag fra 1939. Ordføreren, skoleinspektør Almaas, sluttet seg til formannskapetets flertall. Fordi det var uklart om skolestyret kunne ta avgjørelsen eller bare hadde forslagsrett overfor kommunestyret, ble det vedtatt å sende saken til departementet for uttalelse. I begynnelsen av juni svarte departementet at det var herredstyret som skulle bestemme skolens navn etter innstilling fra skolestyret. Voteringen i skolestyret ga som resultat at *Strinda høgre skole* fikk 10 stemmer, mens *Strinda realskole og gymnas* fikk 9. Herredstyret valgte å gi skolen det siste navnet, på tross av avstemningsresultatet.

Våren 1955 var det klart at både *Åsvang*, *Nidarvoll* og *Byåsen* skoler ville bli utvidet, og i januar hadde skolestyret fattet enstemmig vedtak om at de nødvendige beløp til inventar, innredning og utstyr for nybygget på Blussuvoll skulle stilles til rådighet. I 1956 var *Trondhjems borgerlige realskole* og *Trondheim kommunale høgre almenskole* endelig slått sammen, og i februar fikk den nye enheten navnet *Gerhard Schönings skole*.

17. april 1956 kunne *Adresseavisen* melde med store typer på første side om en «sensasjon ved skoleinnvielsen», idet *Strinda realskole og gymnas* ikke bare var ferdigstilt nesten ett år før programmet, men at bygget dessuten var fullført med en «underskridelse» på kr 620 000 i forhold til budsjettet. Til tross for dette var den nye

skolen i følge avisen blitt et «rent Mekka» hva skolebygg angår²¹.

Med minnene om denne gledens dag slutter dette streiftoget i vår lokale skolehistorie.

Disse to bildene sto i Adresseavisen 17. april 1956 til reportasjen fra innvielsen av den nye skolen dagen før. Under bildene står det i avisen: «De vakre interiører særpreger den nye skolen på Blussuvollen, og rektors kontor (øverst) er intet unntak. Nedenfor: Biologirømmet med sin praktiske innredning og gode utstyr». Foto: Schrøderarkivet – Sverresborg Trøndelag Folkemuseum.

²¹Flyttingen fra Dessengården foregikk delvis med buss, hvor elevene transporterte utstyr fra naturfag- og fysikkrom på fanget, slik slapp man å pakke alt utstyret. Etter at de hadde flyttet inn på nyskolen, var det noen kreative gutter som bar bilen til frøken Fransrud inn i skolebygningen og satte den utenfor klasserommet hennes. De måtte bære den ut igjen.

De viktigste kilder og anbefalt litteratur:

*Adresseavisen**, *Dagsposten* og *Aftenposten**.

Berge, T. - Berntsen, F.: *Strinda gymnas - Kort historikk for tidsrommet 1933-1968*. 1968.

Grendahl, K.: «*Trondheim Katedralskole 1941-1944 sett fra en elevs synspunkt*». I Solem, R. (red): *Alle skolers mor - nedslag i Trondheim Katedralskoles historie*. 2004.

Høigård, E. - Ruge, H.: *Den norske skoles historie*. 1963.

KUD: *Norges offisielle statistikk IX.80*: «Skolevesenets tilstand 1932-33». 1936.

KUD: *Norges offisielle statistikk IX.199*: «Skolestatistikk 1937-38». 1940.

Lyng, O.: *Episoder fra et liv*. 1997.

Store norske konversasjonsleksikon. 1998.

Strinda gymnas. Kort historikk for tidsrommet 1933 – 1968, 1968. (<http://www.strindahistorielag.no/Wikibilder/Strinda-gymnas-1933-68.pdf>).

Strinda videregående skole 50 år, 1933-1983. 1983. (<http://www.strindahistorielag.no/Wikibilder/Strinda-videregaende-50-aar-1933-1983.pdf>).

Strinda videregående skole 75 år, 1933-2008. 2008.

Støren, W.K. - Schmidt, O.: *Trondhjems borgerlige realskole 1783-1956*. 1956*.

Øverås, A. - Erichsen, A.E. - Due, J.: *Trondheim Katedralskoles historie 1152-1952*. 1952*.

* Tilgjengelig i *Nasjonalbibliotekets nettbibliotek*.

Ingvald Sivertsen, f. 1946, tidligere lektor ved *Strinda videregående skole* og førsteamanuensis ved NTNU.

Strinda realskole og gymnas og omgivelser på 1960-tallet – se pil. Skolen fikk et flott nybygg med aula og bibliotek i 1979, men dette ble revet i forbindelse med byggingen av *Nye Strinda videregående skole* som sto ferdig i 2013. For tiden har *Strinda historielag* sine medlemsmøter i denne skolens lokaler. Foto: Widerøes flyveselskap/NTNU UB.